

POSTANOWIENIE

10 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 grudnia 2024 r. w Warszawie
zażalenia Bank spółki akcyjnej w W.

na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z 1 grudnia 2023 r., I ACa 2544/23,

w sprawie z powództwa Bank spółki akcyjnej w W.

przeciwko R.N.

o zapłatę,

**oddala zażalenie pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego do orzeczenia kończącego
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 1 grudnia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 26 września 2019 r. i przekazał sprawę z powództwa Banku S.A. z siedzibą w W. przeciwko R. N. o zapłatę temuż Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny uzasadnił swe rozstrzygnięcie nierozpoznaniem istoty sprawy przez Sąd I instancji (art. 386 § 4 k.p.c.), polegającym na niezasadnym – w opinii Sądu II instancji – przyjęciu braku legitymacji biernej po stronie pozwanej, a w konsekwencji nierozpoznaniu żądania pozwu.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego zażaleniem, w którym zarzucił naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. poprzez nieuzasadnione zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z powtarzającym się orzecznictwem Sądu Najwyższego do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy zaniechał on zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie, w szczególności w razie oddalenia powództwa z uwagi na przyjęcie braku legitymacji procesowej po którejś ze stron (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 listopada 2012 r., IV CZ 156/12; z 6 grudnia 2013 r., I CZ 90/13).

W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny wykazał, że Sąd I instancji nie zbadał materialnej podstawy żądania, ponieważ przyjął, że zbycie w toku procesu nieruchomości obciążonej hipoteką sprawia, że dłużnik rzeczowy traci legitymację bierną. Ze względu na stwierdzenie braku legitymacji Sąd I instancji nie przystąpił do badania *meritum* roszczenia, co spełnia przesłankę nierozpoznania istoty sprawy z art. 386 § 4 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiając, zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., sądowi, który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

